

14. neděle v mezidobí rok A (2023)

1. čtení - Zach 9,9-10

Hle, tvůj král k tobě přichází, je pokorný.

Čtení z knihy proroka Zachariáše.

Toto praví Hospodin: „Hlasitě zajásej, síónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. Zničí válečné vozy z Efraima, válečné oře z Jeruzaléma, zlomen bude bitevní luk. Národům ohlásí pokoj, bude vládnout od moře k moři, od řeky (Eufratu) až do končin země.“

Mezizpěv – Žl 145,1-2.8-9.10-11.13cd-14

Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.

Nebo: *Aleluja.*

Budu tě oslavovat, můj Bože, králi,
budu velebit tvé jméno po všechny věky.
Každý den tě budu velebit
a chválit tvé jméno po všechny věky.

Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.
Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.

At' tě chválí, Hospodine, všechna tvá díla
a tvoji zbožní at' tě velebí!
At' vypravují o slávě tvého království,
at' mluví o tvé síle.

Věrný je Hospodin ve všech svých slibech
a svatý ve všech svých činech.
Hospodin podpírá všechny, kdo klesají,
a pozvedá všechny sklíčené.

2. čtení – Řím 8,9.11-13

Jestliže s pomocí Ducha ničíte záludnosti těla, budete žít.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás. Nuže, bratři, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijete-li totiž tak, jak chce tělo, musíte umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záludnosti těla, budete žít.

Zpěv před evangeliem – srov. Mt 11,25

Aleluja. Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tajemství Božího království odhalil maličkým. Aleluja.

Evangelium – Mt 11,25-30

Jsem tichý a pokorný srdcem.

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojd'te ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Ježíš chválí prosté lidi a varuje před modloslužbou rozumu. "Tyto věci jsi skryl před moudrými a chytrými." Moudrost a prozíravost jsou důležité ctnosti. Pán Ježíš rozhodně není proti nim. Varuje však před druhem vědy a intelektu, který nás činí pyšnými a zavírá oči na víru. V Ježíšově době byli „moudrými a prozíravými“ farizeové a zákonicí. Právě s nimi Ježíš nemohl vyjít, nedokázal je přesvědčit. Věděli své, proto Ho nechtěli přijmout. Tolik let studia Tóry, tolik úsilí vynaloženého na poznání Boha a jeho zákonů. Ne, nemůžeme se mýlit. Teologie je vážná věda. Jsme profesionálové, nemůžeme snižovat naše standardy, musíme si úroveň udržet. Do jaké školy tento Ježíš chodil? Má tato škola nějaký název?

Samozřejmě, že věda a znalosti, to jsou pozitivní věci. Vždy je nebezpečí, že vzdělaný člověk příliš důvěřuje ve své schopnosti. Nejčastěji takové pokušení se týká tzv úspěšných lidí - brilantních, inteligentních, vždy připravených na ostrou odpověď zaměřenou na ty méně výmluvné. Existuje také takzvaný „zdravý rozum“, který se stává nezdravým. Je to taková bezbožná rozvážnost, tedy schopnost k chladné vypočítavosti, vypočítavosti až k cynismu, která nabádá: "K čemu potřebujeme Boha, on jen překáží, netrapme se Ním." Kolik elegantních, výřečných dam a pánů z titulních stránek novin nám naservíruje tuto „moudrost“,

komentující s lehce ironickým úsměvem jakoukoli zmínku o Bohu, milosti, nebi či pekle.

Kdo jsou tedy evangelijní „prostí lidé“ -“maličcí“, kteří mohou přijmout zjevení, které světu přinesl Ježíš Kristus? V doslovném překladu jsou to „malé děti“, dokonce „miminka“. Děti se umí divit. Všechno je pro ně něco úžasného, tajemného a překvapivého.

Drazí v Kristu!

K přijetí pravdy o Bohu je nutné žasnout nad světem.

Udivit se, že existuje. Existence světa je

nejzákladnějším zázrakem a ukazuje na jeho Zdroj.

Miminka také hodně pláče. Nestydí se za pohmožděné

koleno nebo bolavé břicho. Když je mu špatně, křičí na

plné hrdlo. Neváhají volat na pomoc starší, silnější a

moudřejší lidi. Aby člověk viděl opravdu Boha, musí

uvědomit si v pokoře svou bídu a maličkost a nemůže se

stydět vztáhnout své ruce k Němu v prosebném gestu.

„Malé děti“ a „maličcí“ v dnešním evangeliu jsou lidé

prostého srdce, „chudí v duchu“, „ti, kdo se lopotí a jsou

obtíženi“, „ovce bez pastýře“. Jsou to lidé, kteří se k

Bohu nechovají demokraticky – jako k rovnocennému

partnerovi, se kterým se dá něco vyjednávat. Prostí mají

pocit, že je lepší před Ním padnout na kolena, bít se v

prsa a volat o pomoc. Naivní postoj? Mělký? Banální?

Možná ano... Ale kdo jsem vůči Bohu, abych myslel

jinak? Jestliže nebudete jako děti, nevejdete do Božího

království, praví Pán. Amen.